

2. izpit iz Moderne fizike 1

14. maj 2021

čas reševanja 90 minut

1. Stanje delca v 3D opišemo z valovno funkcijo $\psi(r) = Ne^{-\alpha r}$, kjer je r radialna razdalja, N normalizacijska konstanta in α znan parameter.
- (a) Izračunaj N .
- (b) Izračunaj pričakovane vrednosti $\langle \vec{r} \rangle$, $\langle r \rangle$ in $\langle r^2 \rangle$ v tem stanju.
- (c) Kolikšni sta nedoločenosti $(\Delta \vec{r})^2$ in $(\Delta r)^2$?

Rešitev:

(a)

$$1 = \int d\vec{r}^3 |\psi(r)|^2 = \int_0^\infty 4\pi r^2 N^2 e^{-2\alpha r} dr = \frac{\pi N^2}{\alpha^3} \quad (1)$$

Od tod sledi

$$N = \sqrt{\frac{\alpha^3}{\pi}} \quad [1/4] \quad (2)$$

Pri tem smo uporabili integral

$$\int_0^\infty dx x^n e^{-x} = \Gamma(n+1) = n! \quad (3)$$

(b) Pričakovana vrednost $\langle \vec{r} \rangle = 0$ je nič zaradi sferične simetrije. Lahko se prepričamo po komponentah x , y , z :

$$\langle x \rangle = N^2 \int d\vec{r}^3 x e^{-2\alpha r} = N^2 \int_0^\infty r^3 dr e^{-2\alpha r} \int_{-1}^1 d(\cos \theta) \sin \theta \int_0^{2\pi} d\varphi \cos \varphi = 0 \quad (4)$$

$$\langle y \rangle = N^2 \int d\vec{r}^3 y e^{-2\alpha r} = N^2 \int_0^\infty r^3 dr e^{-2\alpha r} \int_{-1}^1 d(\cos \theta) \sin \theta \int_0^{2\pi} d\varphi \sin \varphi = 0 \quad (5)$$

$$\langle z \rangle = N^2 \int d\vec{r}^3 z e^{-2\alpha r} = N^2 \int_0^\infty r^3 dr e^{-2\alpha r} \int_{-1}^1 d(\cos \theta) \cos \theta \int_0^{2\pi} d\varphi = 0 \quad (6)$$

[1/4]

Pričakovana vrednost radialne razdalje je

$$\langle r \rangle = \int_0^\infty 4\pi r^3 N^2 e^{-2\alpha r} dr = \frac{3}{2\alpha} \quad [1/8] \quad (7)$$

Pričakovana vrednost kvadrata radialne razdalje je

$$\langle r^2 \rangle = \int_0^\infty 4\pi r^4 N^2 e^{-2\alpha r} dr = \frac{3}{\alpha^2} \quad [1/8] \quad (8)$$

(c) Nedoločenosti izračunamo kot

$$(\Delta \vec{r})^2 = \langle r^2 \rangle - \langle \vec{r} \rangle^2 = \langle r^2 \rangle = \frac{3}{\alpha^2} \quad [1/8] \quad (9)$$

$$(\Delta r)^2 = \langle r^2 \rangle - \langle r \rangle^2 = \langle \vec{r}^2 \rangle = \frac{3}{\alpha^2} - \left(\frac{3}{2\alpha} \right)^2 = \frac{3}{4\alpha^2} \quad [1/8] \quad (10)$$

2. Na mirujočo protonsko tarčo usmerimo curek elektronov s spremenljivo kinetično energijo.

(a) Določi vrednost energije, pri kateri poleg začetnih delcev v končnem stanju, ustvarimo delec X z maso 4 GeV: $e^- p \rightarrow e^- p X$!

(b) Energijo vpadnega elektrona nastavimo na precej višjo vrednost in opazujemo dogodke, kjer vsi trije končni delci odletijo vzdolž smeri vpadnega curka in kjer sta gibalni količini cp_e in cp_p precej večji od mirovnih mas delcev, kar pa ne velja za delec X . Izračunaj E_X za tak primer!

Rešitev: Iz ohranitve invariante četverca gibalne količine dobimo

$$\begin{aligned} ((E, E) + (m_p c^2, 0))^2 &= E^2 + 2Em_p c^2 + m_p^2 c^4 - E^2 \\ &= m_p c^2 (m_p c^2 + 2E) = (m_p c^2 + m_X c^2)^2, \quad [1/4] \end{aligned}$$

kjer smo zanemarili $m_e \ll m_p$ in $m_e c^2 < p_e c$. Od tod sledi

$$E = m_p c^2 \frac{m_X}{m_p} \left(1 + \frac{m_X}{2m_p} \right) = 4 \text{ GeV} \left(1 + \frac{4}{2} \right) = 12 \text{ GeV} \quad [1/8]$$

Tokrat rešujemo v laboratorijskem sistemu in sicer z $E_e = p_e c$, $E_p = p_p c$, [1/8]

$$\begin{aligned} E_0 + m_p c^2 &= E_e + E_p + E_X, \\ p_e c = E_0 &= (p'_e + p_c + p_X) c = E_e + E_p + p_X c, \end{aligned}$$

od koder sledi $m_p c^2 = E_X - p_X c$, oziroma z $E_X^2 - p_X^2 c^2 = m_X^2 c^4$ [1/4]

$$\begin{aligned} (m_p c^2 - E_X)^2 &= p_X^2 c^2 = E_X^2 - m_X^2 c^4, \\ m_p^2 c^4 - 2m_p c^2 E_X &= -m_X^2 c^4, \\ E_X &= \frac{1 + (m_X/m_p)^2}{2} m_p c^2 = 9 \text{ GeV} \quad [1/4] \end{aligned}$$

3. Molekulo vodika H_2 opišemo kot rotator, sestavljen iz dveh atomov vodika na razdalji $r_0 = 0.074$ nm.

(a) Koliko znašajo energije prvih treh vzbujenih stanj rotacije, če privzamemo, da je H_2 toga molekula?

(b) Pri natančnejšem računu upoštevamo, da molekula ni toga, pač pa je potencialna energija med atomoma enaka $U(r) = \frac{1}{2}k(r - r_0)^2$, kjer je $k = 3200$ eV nm⁻². Koliko odstotkov znašajo popravki k energijam iz točke (a) zaradi centrifugalne distorzije? Namig: privzemi, da so popravki majhni.

Rešitev:

a) Vztrajnostni moment nedeformirane molekule znaša $J_0 = mr_0^2/2$. Rotacijska kinetična energija pa je

$$W_r = \frac{\langle L^2 \rangle}{2J_0} = \frac{\hbar^2}{mr_0^2} l(l+1) = \begin{cases} 15 \text{ meV} & \text{za } l = 1, \\ 45 \text{ meV} & \text{za } l = 2, \\ 90 \text{ meV} & \text{za } l = 3. \end{cases} \quad [1/4] \quad (11)$$

b) Pri rotaciji sta medatomska in centrifugalna sila izenačeni

$$m\langle\omega^2\rangle\frac{r_0}{2} = U'(r) \quad (12)$$

$$= k\Delta r \quad [1/8] \quad (13)$$

pri čemer je ω kotna hitrost, $\Delta r = r - r_0$ pa raztezek medatomske vezi zaradi vrtenja molekule.

Vpliv raztezka Δr na rotacijsko kinetično energijo lahko za majhne spremembe izrazimo kot

$$\Delta W_r = \frac{\partial W_r}{\partial r_0} \Delta r \quad [1/8] \quad (14)$$

Iz enačbe (11) sledi

$$\frac{\partial W_r}{\partial r_0} = -2\frac{W_r}{r_0} \quad [1/8] \quad (15)$$

Ko to vstavimo v enačbo (14), dobimo

$$\frac{\Delta W_r}{W_r} = -2W_r \frac{\Delta r}{r_0} \quad [1/8] \quad (16)$$

$$= -\frac{mr_0\langle\omega^2\rangle}{k} \quad (17)$$

Tu smo v drugi vrstici upoštevali izraz (13) za Δr .

Sedaj izrazimo kvadrat kotne hitrosti preko vrtilne količine $\langle L^2 \rangle = \hbar^2 l(l+1) = J_0^2 \langle \omega^2 \rangle$

ter ga vstavimo v zgornjo enačbo,

$$\frac{\Delta W_r}{W_r} = -\frac{m}{k} \frac{\hbar^2 l(l+1)}{J_0^2} \quad (18)$$

$$= -\frac{4(\hbar c)^2}{mc^2 k r_0^4} l(l+1) \quad (19)$$

$$= \begin{cases} -0.0034 & \text{za } l = 1, \\ -0.010 & \text{za } l = 2, \\ -0.021 & \text{za } l = 3. \end{cases} \quad [1/4] \quad (20)$$

4. Atom vodika pripravimo v stanju z $n = 2, l = 1$ in $\langle s_z \rangle = -\hbar/2$. Z dipolnim sevalnim prehodom ga vzbudimo v stanje z $n = 3$, ki je linearna kombinacija lastnih stanj, ortogonalnih na $\psi_{3,0}$ in $\psi_{3,2,\pm 1}$. Prav tako pri vseh meritvah l_z na vzbujenem stanju vedno izmerimo le dve različni vrednosti, z nasprotnim predznakom. Določi linarno superzicijo možnih stanj ter $\langle l^2 \rangle$. Sedaj vključimo močno magnetno polje 10 T, ter izmerimo, da se povprečna energija vzbujenega stanja poveča za 0.3 meV. Določi razmerja intenzitet opaženih spektralnih črt.

Rešitev: Vzbujeno stanje sestavljajo lastne funkcije z $l = 2, m_l = 0, \pm 2$ in $m_s = -1/2$, dipolni prehod namreč zahteva $\Delta l = 1, \Delta m_l = \pm 1, 0$ ter $\Delta m_s = 0$, torej

$$\psi_{3,2,m_s=-1/2} = c_0 |m_l = 0\rangle + c_1 |2\rangle + c_2 |-2\rangle. \quad [1/8]$$

Ne glede na vrednost koeficientov c_i , velja

$$\langle l^2 \rangle = \hbar^2 l(l+1) (|c_1|^2 + |c_2|^2 + |c_3|^2) = 2 \cdot 3 \hbar^2 = 6 \hbar^2. \quad [1/8]$$

Pri meritvi l_z izmerimo eno izmed treh možnih lastnih vrednosti $m_l = 0, \pm 2$ in ker dobimo zgolj dva različna rezultata z nasprotnim predznakom, velja $c_0 = 0$, oziroma

$$\psi = c_1 |2\rangle + c_2 |-2\rangle, \quad [1/8] \quad |c_1|^2 + |c_2|^2 = 1. \quad [1/8]$$

Ko postavimo atom v močno magnetno polje, bo spremenjena energija

$$\begin{aligned} \Delta E &= \mu_B B \langle l_z + 2s_z \rangle = \mu_B B \left(2(|c_1|^2 - |c_2|^2) - 2\frac{1}{2}(|c_1|^2 + |c_2|^2) \right) [1/8] \\ &= \mu_B B \left(2(2|c_1|^2 - 1) - 2\frac{1}{2} \right) = \mu_B B (4|c_1|^2 - 3) = 0.6 \text{ meV} (4|c_1|^2 - 3). \quad [1/8] \end{aligned}$$

Tu smo uporabili

$$\mu_B B = \frac{e\hbar}{2m_e} \times 10 \frac{\text{Vs}}{\text{m}^2} \simeq \frac{0.2 \text{ keV nm} \times 3 \times 10^8 \text{ m/s}}{2 \times 500 \text{ keV}} 10 \frac{\text{eV s}}{\text{m}^2} = 0.6 \text{ meV}.$$

Iz meritve $\Delta E = 0.3 \text{ meV}$, lahko določimo absolutno vrednost koeficienta c_1

$$|c_1|^2 = \frac{0.3 \text{ meV}}{4\mu_B B} + \frac{3}{4} \simeq \frac{1}{8} + \frac{3}{4} = \frac{7}{8}, \quad |c_2|^2 = \frac{1}{8} \cdot [1/8]$$

Razmerje intenzitete dveh črt dobimo iz zastopanosti stanj

$$\frac{|c_1|^2}{|c_2|^2} \simeq 7 \cdot [1/8]$$